

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
יש חולץ לאמו מספק, לאחותו מספק, לבתו מספק.	תנו רבנן:											◊	צט.
כיצד? אמו ואשה אחרת ולהן שני זכרים, וחזרו וילדו שני זכרים במחבא, ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה, ומתו בלא בנים - זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק.												■	צט.
לאחותו מספק כיצד? אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום, ומתו בלא בנים - חולץ לשתייהן, נמצא חולץ לאחותו מספק.												■	צט.
לבתו מספק כיצד? אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא, ובאו אחיהן ונשאום, ומתו בלא בנים - זה חולץ לבתו מספק, וזה חולץ לבתו מספק.												■	צט.
איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות.	תניא, היה ר"מ אומר:											◊	צט.
כיצד? ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק, ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן - נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים												■	צט.
הטבילין לשם עבדות ונוקקו זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד												■	צט.
שחרר את השפחה ובא עליה העבד - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזר												■	צט.
שחרר שניהם והשיאן זה לזה - הרי כאן גר, ועובד כוכבים, ועבד, וממזר, וישראל.												■	צט.
מאי קמ"ל?												^	צט.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.												!	צט.
יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה. כיצד? ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן, ושחרר את השפחה ונשאה, ועמד וכתב כל נכסיו לבנה - נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה.	ת"ר:											◊	צט.
מאי קא משמע לך?												^	צט.
כולה רבי מאיר היא, ועבדא מטלטלי, ומטלטלי משתעבדי לכתובה.												!	צט.
ואיבעית אימא, הא קמשמע לך: עבדא כמקרקע דמי.												!	צט.
האשה שנתערב ולדה בולד כלתה, הגדילו התערבות ונשאו נשים ומתו - בני הכלה חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו, בני הזקנה או חולצין או מייבמין, שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו												■	צט.
מתו הכשרים, התערבות לבני הזקנה - חולצין ולא מייבמין, שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו, לבני הכלה - אחד חולץ ואחד מייבם.												■	צט.
כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה - הרי אלו אוכלים בתרומה, וחולקין חלק אחד בגורן, ואינן מטמאין למתים, ואינן נושאים נשים בין כשרות בין פסולות												■	צט.
הגדילו התערבות ושחררו זה את זה - נושאים נשים ראיות לכהונה, ואינן מטמאין למתים, ואם נטמאו - אינן סופגין הארבעים, ואינן אוכלין בתרומה, ואם אכלו - אינן משלמין קרן וחומש, ואינן חולקין על הגורן, ומוכרין את התרומה והדמים שלהן, ואינן חולקין בקדשי המקדש, ואינן נותנים להם קדשים, ואין מוציאין שלהם מידיהם, ופטורין מן הורוע ומן הלחיים ומן הקיבה, ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים.												■	צט.
מתו הכשרים וכו'.												■	צט.
אלא הנך משום דאיכא ערוב להו להו פסולין?												?	צט.
אימא: ומתו הודאין.	רב פפא:											◊	צט.
לבני הכלה - אחד חולץ וכו'.												■	צט.
דוקא מיחולץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.												◊	צט.
כהנת שנתערב וכו'.												■	צט.
חלק אחד, פשיטא												?	צט.
אימא: חלק כאחד.												◊	צט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תנן כמ"ד: אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו												צט:
אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]					♣						צט:
יכול שיאמר: אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי	רבי יוסי:					♣						צט:
במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.												צט:
מימי לא העדתי אלא עדות אחד, והעלו עבד לכהונה על פי	תניא, אמר רבי אלעזר בר צדוק:											צט:
העלו ס"ד? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן, צדיקים עצמן לא כ"ש						♣						צט:
אלא אימא: בקשו להעלות עבד לכהונה על פי												צט:
חזא באתריה דר' יוסי, ואזל ואסהיד באתריה דרבי יהודה.												צט:
עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות, ואלו הן: חרש, שוטה, וקטן, טומטום, ואנדרוגינוס, והעבד, והאשה, והערל, והטמא, ונושא אשה שאינה הוגנת לו	ת"ר:											צט:
וכולן משגרין להם לבתיהם, חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו.												צט:
בשלמא חרש שוטה וקטן - לאו בני דיעה ניהו, טומטום ואנדרוגינוס - נמי בריה בפני עצמה ניהו, עבד - נמי דלמא אתי לאסוקי מתרומה ליוחסין, ערל וטמא - משום דמאיסי, נושא אשה שאינה הוגנת לו - משום קנסא, אלא אשה מאי טעמא לא?												צט:
פליגי בה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע												ק:
משום גרושה	חד: [רב פפא/רב הונא בריה דרב יהושע]					♣						ק:
משום יחוד.	חד: [רב פפא/רב הונא בריה דרב יהושע]					♣						ק:
מאי בינייהו?												ק:
איכא בינייהו: בי דרי דמקרב למתא ולא שכיהי בהו אינשי אי נמי, דמרחק ושכיהי בה אינשי.												ק:
וכולן משגרין להם לבתיהן, חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו.												ק:
אבל ערל משגרין ליה												ק:
מאי טעמא?												ק:
משום דאניס												ק:
טמא נמי הא אניס												ק:
האי נפיש אונסיה, והאי לא נפיש אונסיה.												ק:
העבד והאשה - אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות, ובמקום שחולקין - נותנין לאשה תחלה ופותרין אותה מיד.	תנו רבנן:											ק:
מאי קאמר?												ק:
הכי קאמר: במקום שחולקין מעשר עני - נותנין לאשה תחלה, מ"ט? משום זילותא.												ק:
מרישא כי הו אהו גברא ואתתא לדינא קמאי, הוה שרינא תיגרא דגברא ברישא, אמינא דמיחייב במצות, כיון דשמענא להא, שרינא תיגרא דאתתא ברישא, מ"ט? משום זילותא.	רבא:											ק:
הגדילו התערבות וכו'.												ק:
שיחררו, אי בעי אין, אי לא בעי לא, ואמאי? לישא שפחה אינו יכול, בת חורין אינו יכול												ק:
אימא: כופין אותן ומשחררין זה את זה.	רבא:											ק:
נותנין עליהם חומרי וכו'.												ק:
למאי הלכתא?												ק:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- question- answer-תירוץ- ! ראייה- proof-
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא- key:	

יבמות-נושאים על האנוסה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
למנחתם, נקמצת כמנחת ישראל, ואינה נאכלת כמנחת כהנים. הא כיצד? הקומץ קרב בעצמו, והשירים קריבין בעצמן.	רב פפא:											⊖	ק-		
איכרי כאן: כל שממנו לאישים הרי הוא בכל תקטירן												⊖	ק-		
דמסיק להו לשום עצים, כר' אלעזר'	ר יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:											!	ק-		
לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשום עצים.	דתניא, רבי אלעזר:											!	⊖	ק-	
הניחא לר' אלעזר, אלא לרבנן מאי איכא למימר?												⊖	ק-		
דעביד לה כר' אלעזר ברבי שמעון'												!	⊖	ק-	
הקומץ קרב לעצמו, והשירים מתפורין על בית הדשן'	דתניא, ר' אלעזר בר' שמעון:											!	⊖	ק-	
ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון - אלא במנחת חוטא של כהנים, דבת הקרבה היא, אבל הכא אפי' רבנן מודו.												!	⊖	ק-	
מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה, ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון, היו לה בנים מן הראשון ובנים מן השני - חולצין ולא מייבמין, וכן הוא להם - חולץ ולא מייבם.													■	ק-	
היו לו אחים מן הראשון ואחים מן השני שלא מאותה האם - הוא חולץ ומייבם, והם - אחד חולץ ואחד מייבם.													■	ק:	
היה אחד ישראל ואחד כהן - נושא אשה ראויה לכהן, ואין מטמא למתים, ואם נטמא - אינו סופג את הארבעים, אינו אוכל בתרומה, ואם אכל - אינו משלם קרן וחומש, ואינו חולק על הגורן, ומוכר התרומה והדמים שלו, ואינו חולק בקדשי הקדשים, ואין נותנין לו את הקדשים, ואין מוציאין את שלו מידו, ופטור													■	ק-	
היו שניהם כהנים - הוא אונן עליהם והם אוננים עליו, הוא אינו מטמא להם והם אינן מטמאים לו, הוא אינו יורש אותן אבל הם יורשין אותו													■	ק-	
ופטור על מכתו ועל קללתו של זה ושל זה													■	ק-	
עולה במשמרו של זה ושל זה ואינו חולק'													■	ק-	
אם היו שניהם במשמר אחד - נוטל חלק אחד.													■	ק-	
דוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקא פגע ביבמה לשוק.													⊖	ק-	
עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל - הולד שתוקי.	שמואל:												⊖	ק-	
מאי שתוקי?													^	ק-	
אילמא שמשתקין אותו מנכסי אביו													!	ק-	
פשיטא, מי ידעינן אבוה מנו?													⊖	ק-	
אלא שמשתקין אותו מדין כהונה' מאי טעמא? אמר קרא: (במדבר כ"ה) והיתה לו ולזרעו אחריו, בעינן זרעו מיוחס אחריו וליכא.													!	⊖	ק-
אלא מעתה, גבי אברהם דכתיב: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, התם מאי קא מזהר ליה רחמנא?	מתקף לה רב פפא:												⊖	ק-	
הכי קאמר ליה: לא תנסב עובדת כוכבים ושפחה, דלא ליזיל זרעך בתרה.													!	⊖	ק-
ראשון ראוי להיות כהן גדול'	מיתיבי:												⊖	ק-	
והא בעינן זרעו מיוחד אחריו וליכא													⊖	ק-	
זרעו מיוחס אחריו דרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא, וכי גזור רבנן - בנות, בנשואין לא גזור רבנן.													!	⊖	ק-
ובנות מי גזור רבנן?													⊖	ק-	
מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה	והתנן:												⊖	ק-	
מאי אחר בעלה?													^	ק-	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

יבמות-נושאים על האנוסה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא אחר מיתת בעלה										!	♣	
הוא אונן עליהם והם אוננים עליו	אימא סיפא:									!	♣	
בשלמא הוא אונן עליהם משכחת לה - בנשואין דשני וליקוט עצמות דקמא, אלא הם אוננים עליו היכי משכחת לה? קמא הא מית ליה										!	♣	
ואלא בגרושה, ומאי אחר בעלה? אחר גט בעלה,										!	♣	
הוא אין מטמא להם והם אינן מטמאין לו	אימא סיפא:									!	♣	
בשלמא הן אין מטמאין לו - לחומרא, דכל חד וחד דלמא לאו בריה הוא, אלא הוא אין מטמא להם אמאי? בשלמא לשני לא ליטמי ליה, אלא לראשון ליטמי ליה ממה נפשך, אי בריה הוא - שפיר קא מטמא ליה, ואי בר בתרא הוא - שפיר קא מטמא ליה, דחלל הוא										!	♣	
אלא לאו בזנות, ומאי אחר בעלה? אחר בוועלה										!	♣	
עולה במשמר של זה ושל זה	וקתני סיפא:									!	♣	
ותיובתא דשמואל										!	♣	
אמר רב שמעיא: בממאנת.										!	♣	
ממאנת מי קא ילדה?										!	♣	
שלוש נשים משמשות במוך: קטנה, מעוברת, ומניקה קטנה - שמא תתעבר ותמות, מעוברת - שמא תעשה עוברת סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה וימות ואיזו היא קטנה?	והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן:									!	♣	
מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד בת שתים עשרה שנה ויום אחד, פחות מיכן או יתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									!	♣	
אחת זו ואחת זו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה' משכחת לה בקידושי טעות, וכדרב יהודה אמר שמואל	חכמים:									!	♣	
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה- מותרת, ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת, ואי זו? זו שקדושיה קידושי טעות, שאפילו בנה מורכב לה על כתפה - ממאנת והולכת לה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:									!	♣	
היו שניהם כהנים וכו'.												♣
הכה זה וחזר והכה זה, קלל זה וחזר וקלל זה, קלל שניהם בבת אחת, הכה שניהם בבת אחת - חייב	תנו רבנן: [ת"ק]											♣
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:											♣
פטור בבת אחת	והתניא, רבי יהודה:											♣
תרי תנאי אליבא דרבי יהודה.												♣
מאי טעמא דמאן דפטור?												♣
נאמר ברכה למטה ונאמר ברכה למעלה, מה למעלה שאין בה שותפות, אף למטה שאין בה שותפות, ואיתקש הכאה לקללה.	רבי חנינא:											♣
ועולה במשמרו וכו'.												♣
וכי מאחר דאינו חולק, למה עולה?												♣
למה עולה? האמר: בעינא דניעביד מצוה												♣
אלא עלה לא קתני אלא עולה בעל כרחו?												♣
משום פגם משפחה.	רב אחא בר חנינא אמר אביי אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן:											♣

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ואם היו שניהם במשמר כו'.												קא. <
מאי שנא שני משמרות דלא? דאזיל להא משמרה ומדחו ליה, ואזיל להא משמרה ומדחו ליה, משמר אחד נמי אזיל להאי בית אב ומדחו ליה												קא. ;
הכי קאמר: אם היו שניהם משמר אחד ובית אב אחד - נוטל חלק אחד.	רב פפא:											קא. ◊
הדרן עלך נושאים על האנוסה.												קא. ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מצות חליצה בשלשה דינין, ואפילו שלשתן הדיוטות.												■	קא.			
חליצה במנעל - חליצתה כשרה, באנפיליא - חליצתה פסולה.													■	קא.		
בסנדל שיש לו עקב - כשר, ושאין לו עקב - פסול.													■	קא.		
מן הארכובה ולמטה - חליצה כשרה, מן הארכובה ולמעלה - חליצה פסולה.													■	קא.		
חליצה בסנדל שאין שלו, או בסנדל של עץ, או בשל שמאל בימין - חליצה כשרה.													■	קא.		
חליצה בגדול שהוא יכול להלוך בו, או בקטן שהוא חופה את רוב רגלו - חליצתה כשרה.													■	קא.		
ומאחר דאפילו שלשה הדיוטות, דינין למה לי?												⚡	קא.			
הא קמ"ל, דבעינן בשלשה שידועים להקרות כעין דינין.												!	◊	קא.		
תנינא להא דתנו רבנן:													■	קא.		
מצות חליצה - בשלשה שידועין להקרות כעין דינין	[תנו רבנן][ת"ק]											◆	◊	קא.		
בחמשה.	רבי יהודה:											◆	◊	קא.		
מ"ט דת"ק?												^	קא.			
זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן שלשה.	דתניא:											■	!	◊	קא.	
ור' יהודה?													^	קא.		
זקני - שנים, זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן ה'.	[רבי יהודה]												!	◊	קא.	
ות"ק, האי זקני מאי עביד ליה?													⚡	קא.		
מיבעי ליה לרבויי אפילו שלשה הדיוטות.	[ת"ק]												!	◊	קא.	
ורבי יהודה, הדיוטות מנא ליה?													⚡	קא.		
נפקא ליה מלעיני	[רבי יהודה]												!	◊	קא.	
לעיני - פרט לסומים	דאמר מר:												■	!	קא.	
ומדאיצריך לעיני למעוטי סומים, ש"מ דאפילו הדיוטות, דאי סלקא דעתך סנהדרין בעינן, למה לי למעוטי סומין? מדתני רב יוסף נפקא													!	קא.		
כשם שב"ד מנוקים בצדק, כך ב"ד מנוקים מכל מום, שנאמר: (שיר השירים ד') כולך יפה רעיתי ומום אין בך.	דתני רב יוסף:												■	!	קא.	
ואידך, ההוא לעיני מאי עביד ליה?													⚡	קא:		
ההוא לכדרבא הוא דאתא	[ת"ק]												!	◊	קא:	
צריכי דיניי למיחזי רוקא דקא נפיק מפומא דיבמה, דכתיב: לעיני הזקנים וירקה.	דאמר רבא:												■	!	◊	קא:
ואידך נמי מיבעי ליה לכדרבא													⚡	קא:		
אין ה"נ													!	קא:		
ואלא הדיוט' מנא ליה?													⚡	◊	קא:	
נפקא מבישראל, ישראל כל דהו.	[רבי יהודה]												!	◊	קא:	
ואידך, האי ישראל מאי עביד ליה?													⚡	קא:		
מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה:	[ת"ק]												!	◊	קא:	
בישראל - בב"ד של ישראל ולא בב"ד של גרים.	[רב שמואל בר יהודה]												■	!	◊	קא:
ואידך?													⚡	קא:		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בישראל אחרנא כתיב.	[רבי יהודה]	!										◊	קא:	
ואידך?		ז											קא:	
מיבעי ליה לכדתניא 'א"ר יהודה:	[ת"ק]	!										◊	קא:	
פעם אחת היינו יושבין לפני רבי טרפון, ובאה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם חלוץ הנעל.	[תניא 'א"ר יהודה]	!										◊	קא:	
ואידך?		ז											קא:	
מונקרא נפקא.	[רבי יהודה]	!										◊	קא:	
אלא מעתה, וקראו - שנים, ודברו - שנים, הכי נמי לר' יהודה הרי כאן תשעה, לרבנן הרי כאן שבעה			ז									◊	קא:	
ההוא מיבעי ליה לכדתניא		!											קא:	
וקראו לו - ולא שלוחם, ודברו אליו - מלמד שמשאין לו עצה ההוגנת לו, שאם היה הוא ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרים לו: מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל תכניס קטטה לתוך ביתך.	[תניא]	!										◊	קא:	
הלכה: חליצה בשלשה, הואיל וסתם לן תנא כוותיה.	רבא אר"נ:											■	◊	קא:
אי הכי, מיאון נמי	רבא לר"נ:								ז				קא:	
המיאון והחליצה - בשלשה	דתנן:								■	ז			קא:	
וכ"ת הכי נמי									!				קא:	
מיאון - בית שמאי אומרים: ב"ד מומחין	והתניא: [בית שמאי]	◆	■	ז								◊	קא:	
בב"ד ושלא בב"ד	בית הלל:	◆	■	ז								◊	קא:	
אלו ואלו מודים שצריך שלשה		◆	■	■	ז							◊	קא:	
מכשירין בשנים	ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי:	◆	■	■	ז							◊	קא:	
הלכה כאותו הזוג	ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	■			ז							◊	קא:	
התם חד סתמא, והכא תרי סתמי.									!				קא:	
התם נמי תרי סתמי ניהון									ז				קא:	
מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בב"ד	דתנן:	■	ז										קא:	
אלא, התם תרי סתמי, הכא תלתא סתמי.									!				קא:	
מכדי הא סתמא והא סתמא, מה לי חד סתם, מה לי תרי סתם, מה לי תלתא									ז				קא:	
הואיל וסתם במקום מחלוקת	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:								!				◊	קא:
סמיכת זקנים ועגלה ערופה - בשלשה, דברי ר' יוסי	דתנן: [רבי יוסי]	◆	■	!								◊	קא:	
בחמשה	רבי יהודה:	◆	■	!								◊	קא:	
החליצה והמיאון - בשלשה									!				◊	קא:
ולא קפליג ר' יהודה, ש"מ הדר ביה ר' יהודה, ש"מ.									!				◊	קא:
צריכי דיני למיקבע דוכתא, דכתיב: (דברים כ"ה) ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים.	רבא:											■	◊	קא:
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי עובדא בחמשה.												○	◊	קא:
כמאן? כר' יהודה, והא הדר ביה												ז	קא:	
לפרסומי מילתא.									!				◊	קא:
רב אשי איקלע לבי רב כהנא												○	קא:	

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
סליק מר לגבן למלויי בי חמשה.	אמר ליה: [רב כהנא]										o		קא:
הוה קאימנא קמיה דרב יהודה, ואמר לי: תא סק לזירזא דקני לאיצטרופי בי חמשה	רב כהנא: [רב יהודה]										o		קא:
למה לי חמשה?	אמרו לו:									ז			קא:
כי היכי דליפרסם מילתא.	אמר להו: [רב יהודה]									!			קא:
רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה												o	קא:
סק תא לזירזא דקני לאצטרופי בי חמשה, לפרסומי מילתא	אמר ליה: [רב יהודה]											o	קא:
בישראל - בב"ד ישראל ולא בב"ד של גרים	אמר ליה [רב שמואל], תנינא:										■	o	קא:
ואנא גר אנא.												o	קא:
כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה.	רב יהודה:										■		קא:
מפיקנא ס"ד? והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא											ז		קא:
אלא מרענא שטרא אפומיה.											■		קא:
גר דן את חבירו דבר תורה, שנאמר: (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך, עליך הוא דבעינן מקרב אחיך, אבל גר דן את חבירו גר, ואם היתה אמו מישראל - דן אפי' ישראל ולענין חליצה - עד שיהא אביו ואמו מישראל, שנאמר: ונקרא שמו בישראל.	ואמר רבא:											■	קב:
אם יבא אליהו ויאמר חולצין במנעל - שומעין לו אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל	רבה אמר רב כהנא אמר רב:											■	קב:
אם יבא אליהו ויאמר אין חולצין במנעל - שומעין לו, אין חולצין בסנדל - אין שומעין לו, שכבר נהגו העם בסנדל.	רב יוסף אמר רב כהנא אמר רב:											■	קב:
מאי בינייהו?												^	קב:
איכא בינייהו מנעל לכתחלה.												!	קב:
ולמ"ד אפי' לכתחלה												ז	קב:
חלצה במנעל - חליצתה כשרה	והתנן:											■	קב:
דיעבד אין, לכתחלה לא												ז	קב:
ה"ה דאפילו לכתחלה, ואידי דבעי למיתני סיפא באנפיליא - חליצתה פסולה דאפילו דיעבד, תנא נמי רישא דיעבד.												!	קב:
ומנעל לכתחלה - תנאי היא												■	קב:
פעם אחת הלכתי לנציבין, מצאתי זקן אחד	דתניא, א"ר יוסי:											o	קב:
אמרתי לו: כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא?	[רבי יוסי]										^		קב:
אמר לי: הן, ועל שולחני הוא תדיר												!	קב:
כלום ראית שחליץ ביבמה?	[רבי יוסי]										^		קב:
אמר לי: ראיתי שחליץ הרבה פעמים												!	קב:
במנעל או בסנדל?	[רבי יוסי]											^	קב:
אמר לי: וכי חולצין במנעל?												ז	קב:
אמרתי לו: א"כ, מה ראה ר' מאיר לומר:	[רבי יוסי]											!	קב:
חלצה במנעל - חליצתה כשירה	[רבי מאיר]											■	קב:
חולצין במנעל לכתחלה.	רבי יעקב אומר משמו:											■	קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קב	
ומאן דאמר לכתחלה לא, מאי טעמא?											⊖	קב	
אילימא משום דהויא פנתא מעל וארקתא מעל דמעל, והתורה אמרה מעל - ולא מעל דמעל										!		קב	
אי הכי, אפילו דיעבד נמי לא?									⚡			קב	
גזירה משום מעל מרופט?										!	⊖	קב	
אי נמי, משום חצי מנעל.										!	⊖	קב	
אי לא דחמיתיה לחביבי דחליץ בסנדל דאית לה שינצין, אנא לא הואי חליצנא אלא בסנדלא דטייעא דמיהדק טפי, והאי דיין אע"ג דאית ביה חומרתא, קטרינן ביה מיתנא, כי היכי דתהוי חליצתה מעלייתא.	רב:										■	קב	
(סימן: התרת יבמה סנדל)											⊖	קב	
התרת יבמה לשוק - בשמיטת רוב העקב.	רב יהודה אמר רב:										⊖	קב	
הותרו רצועות מנעל וסנדל, או ששטמ רוב הרגל - חליצתה פסולה?	מיתיבי:										⚡	⊖	קב
טעמא דשטמ הוא, הא שטמה היא - חליצתה כשרה, רוב הרגל אין, רוב העקב לא?											⚡	קב	
לא, היינו רוב הרגל היינו רוב העקב, ואמאי קרו ליה רוב הרגל? דכולא חיילא דכרעא עליה דחיס.											!	קב	
מסייע ליה לר' ינאי											■	⊖	קב
בין שהתיר הוא ושטמה היא, בין שהתירה היא ושטמ הוא - חליצתה פסולה, עד שתתיר היא ותשמיט היא.	דאמר ר' ינאי:										■	⊖	קב
קרעתהו, מהו? שרפתהו, מהו? גלויי כרעא בעינן והאיכא, או דלמא חליצה בעינן וליכא?	בעי ר' ינאי:										⊖	קב	
תיקו.											■	קב	
שני מנעלים זה על גב זה, מהו?	בעא מיניה רבי נחמיה מרבה:										⊖	קב	
ה"ד?											⊖	קב	
אילימא דשלפתיה לעילאי וקאי תתאי											!	קב	
מעל אמר רחמנא - ולא מעל דמעל											⚡	קב	
לא צריכא, דקרעתיה לעילאי ושלפתיה לתתאי וקאי עילאי, מאי? חליצה בעינן והא איכא, או דלמא גלויי כרעא בעינן וליכא?											⊖	קב	
ומי איכא כי האי גוונא?											⚡	קב:	
אין, דחזויהו רבנן לרב יהודה דנפק בחמשא זוזי מוקי לשוקא.											!	קב:	
יבמה שהגדילה בין האחין - מותרת לינשא לאחד מן האחין, ואין חוששין שמא חלצה סנדל לאחד מהן.	רב יהודה אמר רב:										⊖	קב:	
טעמא דלא חזינן, הא חזינן חיישינן											⚡	קב:	
בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא, בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא - חליצתה פסולה, עד שיתכוונו שניהם כאחד	והא תניא:										⊖	קב:	
הכי קאמר: אע"ג דחזינן, אין חוששין שמא כווננו.											!	קב:	
טעמא דלא חזינן, הא חזינן חוששין, ודקא תנא בעי כוונה - הני מילי לאישתרווי לעלמא, אבל לאחין מיפסלא.	איכא דאמרי:										!	קב:	
סנדל התפור בפשתן - אין חולצין בו, שנאמר: (יתזקאל ט"ז) ואנעלך תחש.	רב יהודה אמר רב:										⊖	קב:	
ואימא: תחש אין, מידי אחרינא לא?											⚡	קב:	
נעל, נעל - ריבה.											!	קב:	
אי נעל נעל ריבה, אפי' כל מילי נמן											⚡	קב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אם כן, תחש מאי אהני ליה.												!	קב:			
הוא של עור ותריסותיו של שער, מהו?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:											^	◊	קב:		
מי לא קרינן ביה ואנעלך תחש?	אמר ליה: [רב]											!	◊	קב:		
אי הכי, כולו של שער נמי												⚡		קב:		
ההוא קרקא מקרי.												!		קב:		
ממאי דהאי וחלצה נעלו מעל רגלו מישלף הוא? דכתיב: (ויקרא י"ד) וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע.	רב כהנא לשמואל:												■	◊	קב:	
ואימא: זרוזי הוא, דכתיב: (במדבר ל"א) החלצו מאתכם אנשים לצבא													⚡	◊	קב:	
התם נמי שלופי מביתא לקרבא.													!		קב:	
והכתיב: (איוב ל"ו) יחלץ עני בעיניו													⚡	◊	קב:	
בשכר עניו יחלצו מדינה של גיהנם.													!		קב:	
אלא הא דכתיב: (תהלים ל"ד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם													⚡	◊	קב:	
בשכר יראיו יחלצם מדינה של גיהנם.													!		קב:	
אלא הא דכתיב: (ישעיהו נח) ועצמותיך יחליץ,													⚡	◊	קב:	
זו מעולה שבברכות	ואמר רבי אלעזר:												■	⚡	◊	קב:
זרוזי גרמי?	ואמר רבא:												■	⚡	◊	קב:
אין, משמע הכי ומשמע הכי, דהכא אי ס"ד זרוזי הוא, א"כ לכתוב רחמנא וחלצה נעלו ברגלו.													!	◊	קב:	
אי כתב רחמנא ברגלו, ה"א ברגלו אין, בשוקו לא, כתב רחמנא מעל רגלו, דאפילו בשוקו													⚡		קב:	
א"כ, לכתוב רחמנא - במעל רגלו, מאי מעל רגלו? ש"מ מישלף הוא.													!		קב:	
אמר ליה ההוא מינא לר"ג: עמא דחלץ ליה מריה מיניה, דכתיב: (הושע ה') בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם													○	◊	קב:	
שוטה, מי כתיב חלץ להם? חלץ מהם כתיב, ואילו יבמה דחלצו לה אחין, מידי מששא אית ביה?	אמר ליה: [ר"ג]												○	◊	קב:	
ובאנפיליא - חליצתה פסולה כו'.														■	<	קב:
למימרא, דאנפיליא לאו מנעל הוא														■		קב:
אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא, ואין צריך לומר במנעל וסנדל, לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה	ותנן נמי:												■	■	◊	קב:
אחד מנעל וסנדל ואנפיליא, לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה	ורמינהו:												⚡	◊	קב:	
דאית ביה כתיבי, ומשום תענוג.	אביי:												!	◊	קב:	
ומשום תענוג בלא מנעל ביום הכפורים מי אסירי?	אמר ליה רבא:												⚡		קב:	
והא רבה בר רב הונא כריך סודרא אכרעיה ונפיך													○	⚡	קב:	
לא קשיא: כאן באנפיליא של עור, כאן באנפיליא של בגד.	אלא אמר רבא:												!	◊	קב:	
ה"נ מסתברא, דאי לא תימא הכי, קשיא יום הכפורים איום הכפורים													■		קב:	
לא יטייל אדם בקורדקיסין בתוך ביתו, אבל מטייל הוא באנפילין בתוך ביתו	דתניא:												■	■	◊	קב:
אלא לאו ש"מ: כאן באנפיליא של עור, כאן באנפיליא של בגד, ש"מ.													■	◊	קב:	
תניא כוותיה דרבא:													■		קב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב הרגל, בסנדל הנפחת שמקבל את רוב הרגל, בסנדל של שעם ושל סיב, בקב הקיטע, במוק, בסמיכת הרגלים, באנפיליא של עור, והחולצת מן הגדול בין עומד בין יושב בין מוטה, והחולצת מן הסומא - חליצתה כשרה	[תניא]											◊
אבל במנעל הנפרם שאין חופה את רוב הרגל, בסנדל הנפחת שאינו מקבל את רוב הרגל, ובסמיכת הידים, ובאנפיליא של בגד, וחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה.												◊
קב הקיטע - מני?												^
רבי מאיר היא												!
הקיטע יוצא בקב שלו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											⚡
אוסר	רבי יוסי:											⚡
באנפיליא של בגד												◊
אתאן לרבנן												■
מדסיפא רבנן, רישא נמי רבנן, ורישא במחופה עור.	אביי:											■
אבל אין מחופה עור מאי? פסול, אי הכי, אדתני סיפא באנפיליא של בגד, ליפלוג בדידה: בד"א - במחופה עור, אבל אין מחופה עור - פסול	אמר ליה רבא:											⚡
מדרישא רבי מאיר, סיפא נמי רבי מאיר, האי מגין והאי לא מגין.	אלא אמר רבא:											■
האי מאן דחליץ, צריך למדחסיה לכרעיה.	אמימר:											◊
בין עומד בין יושב בין מוטה	רב אשי לאמימר, והתניא:											⚡
אימא: ולעולם דדחיס לכרעיה.												■
האי מאן דמסגי על ליחתא דכרעיה - לא חליץ.	ואמר אמימר:											◊
סמוכות הרגלים	רב אשי לאמימר, והתניא:											⚡
לאו דחליץ בה איהן												⚡
לא, דיהיב ליה לאחר וחליץ.												!
למאי דקאמר אמימר, לאו בר אובא חליץ ולא בר קיפוץ חליץ.	רב אשי:											■
מן הארכובה ולמטה כו'.												■
רגלים - פרט לבעלי קבין	ורמינהי:											⚡
שאני הכא, דכתיב: (דברים כ"ה) מעל רגלו.												!
אי הכי, למעלה מן הארכובה נמי												⚡
מעל - ולא מעל דמעל.												!
שמע מינה, האי איסתוריא עד ארעא נחית, דאי סלקא דעתך מיפסק פסיק, הוה ליה איהו מעל ושוקא מעל דמעל	רב פפא:											■
אפילו תימא מיפסק פסיק, כל דבהדי כרעא כרעא דמי.	רב אשי:											⚡
מן הארכובה ולמעלה.												■
(דברים כ"ה) ובשליטה היוצאת מבין רגליה	מתירב רב כהנא:											⚡
בשעה שכורעת לילד, נועצת עקביה בירכותיה ויולדת.	אביי:											!
(שמואל ב' י"ט) לא עשה רגליו ולא עשה שפמן	ת"ש:											⚡
לישנא מעליא.												!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ט דרבנן?											⊠	◇
ילפינן רגל (ויקרא י"ד) רגל ממצורע, מה להלן דימין, אף כאן דימין.	עולא:										!	◇
ורבי אלעזר לא יליף רגל רגל ממצורע?											⚡	◇
מנין לרציעה שהיא באזן הימנית? נאמר כאן און ונאמר להלן און, מה להלן ימין, אף כאן ימין	והתניא, ר"א:										⊠	◇
מוחלפת השיטה.	רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן:										!	◇
לעולם לא תיפוך, און און מופני, רגל רגל לא מופני.	רבא:										!	◇
וכי לא מופני מאי פירכא איכא?											⚡	◇
איכא למיפרך: מה למצורע - שכן טעון עץ ארז ואזוב ושני תולעת.											!	◇
חלצה ורקקה אבל לא קראה - חליצתה כשרה											■	◇
קראה ורקקה אבל לא חלצה - חליצתה פסולה											■	◇
חלצה וקראה אבל לא רקקה - רבי אלעזר אומר: חליצתה פסולה	[רבי אלעזר]										◆	■
חליצתה כשרה.	רבי עקיבא:										◆	■
(דברים כ"ה) ככה יעשה - כל דבר שהוא מעשה מעכב	רבי אלעזר:										■	◇
משם ראייה? ככה יעשה לאיש - כל דבר שהוא מעשה באיש.	א"ל רבי עקיבא:										■	◇
החרש שנחליץ, והחרשת שחלצה, והולצת לקטן - חליצתה פסולה.											■	◇
קטנה שחלצה - תחלוץ משתגדל, ואם לא חלצה - חליצתה פסולה.											■	◇
חלצה בשנים או בשלשה, ונמצא אחד מהן קרוב או פסול - חליצתה פסולה	[ת"ק]										■	◇
מכשירין	רבי שמעון ורבי יוחנן הסנדלר:										■	◇
ומעשה באחד שחליץ בינו לבינה בבית האסורים, ובא מעשה לפני רבי עקיבא והכשיר.	[רבי עקיבא]										○	◇
השתא דאמרת קריאה לא מעכבא, לפיכך אלם ואלמת שחלצו - חליצתן כשירה.	רבא:										■	◇
חרש שנחליץ, והחרשת שחלצה, והחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה	תנן:										⚡	◇
מ"ט? לאו משום דלא בני קרייה נינהו											⚡	◇
לא, משום דלאו בני דעה נינהו.											!	◇
אי הכי, אלם ואלמת נמן											⚡	◇
אלם ואלמת בני דעה נינהו, ופומייהו הוא דכאיב להו.	רבא:										!	◇
לפי שאינו באמר ואמרה	והא אמרי דבי רבי ינאי:										⚡	◇
אלא כי אתמר דרבא - אסיפא אתמר:											■	◇
חרש שנחליץ, והחרשת שחלצה, והחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה	[סיפא]										■	◇
השתא דאמרת קרייה מעכבא, לפיכך אלם ואלמת שחלצו - חליצתן פסולה.	[רבא]										■	◇
ומתניתין כר' זירא											■	◇
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאין ראוי לבילה - בילה מעכבת.	דאמר ר' זירא:										■	◇
יבמה שרקקה תחלוץ.	שלוהו ליה לאבוה דשמואל:										■	◇
מכלל דאיפסלא לה מאחין											■	◇
מני?											⊠	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק	
אילימא ר' עקיבא											!	◊	קד:
השתא ומה במקום מצוה, דאיכא למימר מידי דהוה אימורים דכי ליתנהו לא מעכבי וכי איתנהו מעכבי, אמר ר"ע לא מעכבא, מאחין איפסלא?											ז	◊	קד:
ואלא לר' אלעזר											!	◊	קד:
והא שני דברים המתירין נינהו, ושני דברים המתירין - אין מעלין זה בלא זה											ז	◊	קד:
אלא כרבי											!	◊	קד:
כבשי עצרת אין מקדשין הלחם אלא בשחיטה כיצד? שחטן לשמן וזרק דמן לשמן - קדש הלחם, שחט שלא לשמן וזרק לשמן - לא קדש הלחם, שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן - קדוש ואינו קדוש, דברי רבי	דתניא: [רבי]										!	◊	קד:
לעולם אינו קדוש - עד שישחוט לשמן וזרוק דמן לשמן.	ר' אלעזר בר"ש:										!	◊	קד:
ומי אמר ר' עקיבא ריקקה לא פסלה?											ז	◊	קד:
חלצה ולא ריקקה ולא קראה - חליצתה כשירה	והתניא:										ז	◊	קד:
ריקקה ולא חלצה ולא קראה - חליצתה פסולה											ז	◊	קה:
קראה ולא ריקקה ולא חלצה - אין כאן בית מיחוש											ז	◊	קה:
מני?											^	◊	קה:
אילימא רבי אלעזר											!	◊	קה:
חלצה ולא ריקקה ולא קראה - חליצתה כשירה?											ז	◊	קה:
(דברים כ"ה) ככה יעשה - דבר שהוא מעשה מעכב	והא אמר רבי אלעזר:										ז	◊	קה:
אלא פשיטא רבי עקיבא											!	◊	קה:
ריקקה ולא חלצה ולא קראה - חליצתה פסולה	וקתני:										ז	◊	קה:
למאן?											^	◊	קה:
אילימא לעלמא											!	◊	קה:
פשיטא, מי הוא חליצה דאישתריא לעלמא?											ז	◊	קה:
אלא לאו לאחין, שמע מינה.											!	◊	קה:
ולר"ע, מאי שנא ריקקה ומאי שנא קרייה?											ז	◊	קה:
קרייה דאיתא בין בתחלה בין בסוף - לא מיחלפא ליה, ריקקה דבתחלה ליתא ולבסוף איתא - מיחלפא ליה, ואתו למישרי חלוצה לאחין.											!	◊	קה:
יבמה שרקקה תחלוץ, ואינה צריכה לרוק פעם אחרת.	ואיכא דאמרי, הכי שלחו ליה:											◊	קה:
כי ההיא דאתיא לקמיה דרבי אמי, הוה יתיב רבי אבא בר ממל קמיה, ריקקה מקמי דתחלוץ												◊	קה:
חלוץ לה ושרי לה תיגרא.	אמר ליה רבי אמי:											◊	קה:
והא בעינן מירק	אמר ליה ר' אבא:										ז	◊	קה:
הא ריקקה לה.											!	◊	קה:
ותירוק ומה בכך											ז	◊	קה:
נפיק מינה חורבא, דאי אמרת תיהדר ותירוק, אמרי: ריקקה קמייתא לית בה מששא, ואתי למישרי חלוצה לאחין.											!	◊	קה:
והא בעינן כסדרן											ז	◊	קה:
כסדרן לא מעכבא.											!	◊	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא סבר דחויי קא מדחי ליה, נפק דק ואשכח												○	קה.
בין שהקדים חליצה לרקיקה, בין שהקדים רקיקה לחליצה - מה שעשה עשוי.	דתניא:											○	קה.
לוי נפק לקרייתא, בעו מניה: גידמת, מהו שתחלוץ? יבמה שרקקה דם, מהו? (דניאל י') אבל אניד לך את הרשום בכתב אמת, מכלל דאיכא כתב שאינו אמת?												○	קה.
לא הוה בידיה. אתא שאיל בי מדרשא	[לוי]											○	קה.
מי כתיב וחלצה ביד? ומי כתיב וירקה רוק? אבל אניד לך הרשום בכתב אמת, וכי יש כתב שאינו אמת? לא קשיא: כאן בגזר דין שיש עמו שבועה, כאן בגזר דין שאין עמו שבועה. כדרב שמואל בר אמי	אמרו ליה:											!	קה.
מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו מתקרע? שנא: (שמואל א' ג') לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם.	דאמר רב שמואל בר אמי אמר רבי יונתן:											!	קה.
בזבח ובמנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בדברי תורה.	רבה:											■	קה.
בזבח ובמנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר בגמילות חסדים.	אביי:											■	קה.
רבה ואביי מדבית עלי קאתו, רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין, אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין.												○	קה.
משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתים כבן שמנה עשרה שנה, באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי.	ת"ר:											○	קה.
שמא ממשפחה עלי אתם? שנא: (שמואל א' ב') וכל מרבית ביתך ימותו אנשים, לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו, והיו קורין אותן משפחת יוחנן על שמו.	אמר להם: רבי יוחנן בן זכאי											○	קה.
מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם?	רב שמואל בר אונאי אמר רב:											○	קה.
אינו נחתם? והא כתיב (ירמיהו ב') כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נחתם עונך לפני												⚡	קה.
אלא, מנין שאפ"ל נחתם מתקרע?												⚡	קה.
שנאמר: (דברים ד') מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו.												!	קה.
והכתיב: (ישעיהו נ"ה) דרשו ה' בהמצאן												⚡	קה.
לא קשיא: הא ביחיד, הא בציבור.												!	קה.
יחיד אימת?												⚡	קה.
אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											!	קה.
יבמה שרקקה דם תחלוץ, לפי שאי אפשר לדם בלא צחצוח רוק.	שלחו ליה לאבוה דשמואל:											■	קה.
יכול יהא דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא? ת"ל: (ויקרא ט"ו) וזבו טמא, ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא אלא טהור	מיתבי:											⚡	קה.
ל"ק: כאן במוצצת, כאן בשותת.												!	קה.
חרש שנחלץ וכו'.												■	קה.
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: אין חליצת קטן כלום.	רב יהודה אמר רב:											■	קה:
קטנה שחלצה וכו'.												■	קה:
זו דברי ר"מ, דאמר: איש כתוב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש' אבל חכמים אומרים: איש כתיב בפרשה, אשה - בין גדולה בין קטנה.	רב יהודה אמר רב:											■	קה.
מאן חכמים?												⚡	קה.
רבי יוסי היא.												!	קה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דר' חייא ור' שמעון בר רבי הוו יתבי, פתח חד מינייהו ואמר: המתפלל צריך שיתן עיניו למטה, שנאמר: (מלכים א' ט') והיו עיני ולבי שם כל הימים, וחד אמר: עיניו למעלה, שנאמר: (איכה ג') נשא לבבנו אל כפים.												◊ !	קה:
אדהכי אתא ר' ישמעאל בר' יוסי לגבייהו												○ !	קה:
במאי עסקיתו?	אמר להו: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											^ !	קה:
בתפלה:	אמרו ליה: [ר' חייא ור' שמעון בר רבי]											! !	קה:
כך אמר אבא: המתפלל צריך שיתן עיניו למטה ולבו למעלה, כדי שיתקיימו שני מקראות הללו.	אמר להו: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											■ !	קה:
אדהכי אתא רבי למתיבתא, אינהו דהוו קלילי יתיבו בדוכתייהו, רבי ישמעאל ברבי יוסי אנב יוקריה הוה מפסע ואזיל.												○ !	קה:
מי הוא זה שמפסע על ראשי עם קדוש?	אמר ליה אבדן:											○ !	קה:
אני ישמעאל בר' יוסי שבאתי ללמוד תורה מרבי.	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											○ !	קה:
וכי אתה הגון ללמוד תורה מרבי?	אמר ליה: [אבדן]											○ !	קה:
אמר ליה: וכי משה היה הגון ללמוד תורה מפי הגבורה?	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											○ !	קה:
אמר ליה: וכי משה אתה?	אמר ליה: [אבדן]											○ !	קה:
אמר ליה: וכי רבך אלהים הוא?	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											○ !	קה:
שקליה רבי למטרפסיה, דקאמר ליה רבך ולא רבי.	רב יוסף:											○ !	קה:
אדהכי אתיא יבמה לקמיה דרבי, אמר ליה רבי לאבדן: פוק בדקה.												○ !	קה:
לבתר דנפק, אמר ליה ר' ישמעאל, כך אמר אבא: איש כתוב בפרשה, אבל אשה - בין גדולה בין קטנה.	ר' ישמעאל, כך אמר אבא:											■ !	קה:
תא, לא צריכת, כבר הורה זקן.	אמר ליה: [רבי]											○ !	קה:
קמפסע אבדן ואתי												○ !	קה:
מי שצריך לו עם קדוש יפסע על ראשי עם קדוש, מי שאין צריך לו עם קדוש היאך יפסע על ראשי עם קדוש?	אמר ליה רבי ישמעאל בר' יוסי:											○ !	קה:
אמר ליה רבי לאבדן: קום בדוכתיך.												○ !	קה:
באותה שעה נצטרע אבדן, וטבעו שני בניו ומאנו שתי כלותיו.	תאנא:											○ !	קה:
בריך רחמנא דכספיה לאבדן בהאי עלמא.	רב נחמן בר יצחק:											○ !	קה:
מדבריו של ברבי נלמוד: קטנה חולצת בפטויות.	ר' אמי:											◆ ■	קה:
עד שתגיע לעונת נדרים.	רבא:											◆ ■	קה:
והלכתא: עד שתביא שתי שערות.												■	קה:
חלצה בשנים וכו'.												■	קה:
אין הלכה כאותו הזוג.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											■	קה:
והא אמר ר"נ חדא זימנא												?	קה:
חליצה בשלשה	דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											■ ?	קה:
צריכי, דאי איתמר הך קמייא, הוה אמינא ה"מ לכתחילה, אבל דיעבד אפי' תרי, קמ"ל: אין הלכה כאותו הזוג ואי אשמועינן אין הלכה כאותו הזוג אלא כתנא קמא, ה"א דיעבד, אבל לכתחילה ליבעי חמשה, צריכא.												!	קה:
מעשה שחלצו וכו'.												○	קה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	■ מקרא-key:
---	-------------

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
בינו לבינה מי ידענא?									◊					קה:
ועדים רואין אותו מבחוץ.	רב יהודה אמר שמואל:								!				◊	קה:
מעשה שחלצו בינו לבינה אבראי, ובא מעשה לפני ר"ע בבית האסורין, או דלמא מעשה שחלצו בינו לבינה בבית האסורין?	איבעיא להו:								^					קה:
בבית האסורין היה מעשה, ולבית האסורין בא מעשה.	רב יהודה אמר רב:								!				◊	קה: